

meddele bemeldte Ministerium en almindelig Bemyndigelse til at beklæde Stiftamtmanden over Island med en saadan udvidet Myndighed som ovenfor antydet, navnlig saaledes, at Stiftamtmanden for Fremtiden vil være at betragte som Kongens høieste Repræsentant i Island og som saadan være samtlige øvrige der ansatte, verdslige saavel som i Forening med Biskoppen ogsaa geistlige, Embedsmænd overordnet, samt at der overdrages ham det øverste Tilsyn med hele det islandske Regnskabsvæsen, Dverbestyrelsen af det indre islandske Postvæsen, en udvidet Myndighed med Hensyn til Afgjøvelsen af communale Anliggender, med Hensyn til Beslutning om criminelle Sagers Indankning for Høisteret, med Hensyn til Meddelelse af Bevillinger og Dispensationer m. v. Det maatte imidlertid være en Følge heraf, at der søges udvirket bemeldte Embedsmænd en Forhøielse af den ham hidtil tillagte Gage og øvrige Emolumenter. I Udkastet til den Lønningsslov for de islandiske Embedsmænd, der i ganske forandret Stikfelse emanerede den 19de Januar 1863, men hvilket Udkafts Principer dog ikke bestomindre følges med Fastsættelsen af de enkelte Gagesatser i de aarlige Finantslove, var Stiftamtmanden over Island foreslaaet lønnet med 2,800 Rd. med 200 Rd.s Tillæg for hvert 5te Aar indtil 3,400 Rd., foruden 400 Rd. til Repræsentation. Ved allerhøieste Resolution af 8de Mai 1865 ansattes den nuværende Stiftamtmand H. Finzen i Embedet med Tilfagn om, at der, forsaavidt han ikke maatte kunne beholde 700 Rd. af sin dahavende Pension som forhenværende Borgmester i Sønderborg, hos Rigsdagen vilde blive andraget paa et Lønningstillæg for ham af 400 Rd. samt fritagelse for at betale Renter og Afdrag, til Beløb af 269 Rd. 15 Sk. aarlig, paa Embedets Byggegjæld, saa og med Ret til, hvis Rigsdagen ikke gif ind herpaa, at træde tilbage fra Embedet i Nydelsen af den ham tidligere tilkommende Pension. Rigsdagen gif imidlertid ikke fuldstændig ind paa den i Genhold hertil fremsatte Bøggjering, men tilstod Stiftamtmand Finzen et Lønningstillæg af 600 Rd. uden fritagelse for at svare de ommeldte Renter og Afdrag. Fornævnte Embedsmænd oppebærer saaledes for Tiden 3,400 Rd. — foruden fri Bolig med den derpaa hvilende Forrentnings- og Afdragsbyrde samt Brugen af Sorden Arnarholl, hvis Værdi for Brugeren kan anslaaes til høist 50 Rd. aarlig — endvidere til Repræsentation 400 Rd., i Contoirhold 1,200 Rd. samt sædvanligt Sædomsfrivningstillæg af Gagen, hvilket dog under ingen Omstændigheder kan overstige 200 Rd., hvorhos der endelig hidtil har tilkommet ham fragtfri Forsendelse med Postdampskibet af Varer til eget og Huusstands Forbrug. Stiftamtmand Finzen har imidlertid allerede i et Ministeriet foreliggende Andragende af 30te Jull f. A. udførlig udviklet, at det, naar man som han har en temmelig stor Familie at forføre og ikke selv besidder Formue, og naar man derhos skal fyldestgjøre endog kun de bedste Fordringer, der maae kunne stilles til Thændehaveren af et Embede af en saadan Betydning, at den, der beklæder samme, allerede nu maa betragtes som den danske Regjerings høieste Repræsentant i hin fjerne Landsdeel, ikke er muligt paa et Levested som Reykjavik at komme ud af det med mindre end ialt 4,500 à 5,000 Rd., og derfor anholbt om, at der ved Finantsloven for næste Finantsaar og fremtidig maa udvirkes ham en fast aarlig Gage af mindst 4,000 Rd. og en Forhøielse af det Embedet tillagte Repræsentationsbeløb fra 400 til 800 Rd., idet han for det Tilfælde, at det Ansøgte ikke maatte kunne bevilges, har antydet Muligheden af at maatte benytte sig af den ham ved allerhøieste Resolution af 8de Mai 1865 tilfagte Ret til at træde tilbage i sin tidligere Stilling. Tages der nu tilbørligt Hensyn saavel til den Forøggelse i Stiftsamtets Forretningskreds som navnlig til den væsentlige Forandring med Hensyn til Embedets Anseelse og Betydning, som vil resultere af den ovenfor udviklede Plan, og lades det fremdeles ikke ide af Betragtning, at der under alle Omstændigheder maatte søges Stiftamtmand Finzen tillagt et Vederlag af ca. 150 Rd. for den enhver Thændehaver af Embedet ved allerhøieste Resolution hidtil hjemlede fragtfrie Vareforsendelse, der ikke kan bestaae med den Forandring, som Postdampskibsfarten mellem Danmark og Island vil undergaae fra Begyndelsen af Jartaaret 1870 — troer jeg, at der